

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7393

гр. София, 04.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **5325** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на адв.Н. Л. от САК, [населено място], [улица],ет.1, ап.2, срещу Разпореждане № 8/24.04.2024г., издадено от съдебния администратор на Софийския районен съд , на основание чл. 6,ал.1, вр.чл. чл. 5, ал.1, ал.1 т.1 от Правилника за администрацията на съдилищата, в частта, с която се дават „следните указания за работа на съдебните служители от АС „Съдебно деловодство- гражданско отделение“: Справки по движението на делото на адвокати се дават и без да е налице пълномощно по конкретното дело, чрез представяне на валидна адвокатска карта. Копие на приложените по делото книжа се предоставят на адвокат, които не е пълномощник по делото, след изрична писмена молба и разпореждане на съдията- докладчик. Предоставяне на достъп до делото се дава само на адвокат пълномощник по делото/ не се дава дело за преглед на адвокат без пълномощно от страна по него/“.

С жалбата се иска отмяна на разпореждането в посочената част. С жалбата и уточнението към нея е формулирано и следното искане: Съдът на основание чл. 166,ал.1 от АПК да констатира, че е настъпило спиране, поради извършеното обжалване или да спре изпълнението на разпореждането в оспорената част.

При извършване на проверка по допустимостта на жалбата съдът установи, че същата е подадена срещу акт, който не подлежи на оспорване, по следните съображения:

Процесното разпореждане е издадено на основание чл. 6,ал.1, вр.чл. чл. 5, ал.1, ал.1 т.1 от Правилника за администрацията на съдилищата и с него се дават указания за работа на съдебните служители от „ Съдебно деловодство- гражданско отделение“. Съгласно чл. 6 ал.1, ал.2 от Правилника за администрацията в съдилищата : „Съдебният администратор в изпълнение на функциите си издава разпореждания, които са задължителни за съдебните служители. Съдебните служители могат да оспорят пред административния ръководител на съда разпорежданията на съдебния администратор, които ги засягат във връзка с изпълнение на служебните им

задължения. Решението на административния ръководител е окончателно“.

Разпореждане № 8/24.04.2024г., издадено от съдебния администратор на СРС, в оспорената му част, има характер на вътрешнослужебен акт, адресиран до съдебни служители от администрацията на СРС. В юридическата литература са възприемани като вътрешнослужебни актове, тези които не оказват непосредствено юридическо въздействие по отношение на трети /физически или юридически/ лица, а действат в пределите на съществуващите отношения между органите на управление. С Решение № 21/1995 г. на КС по к. д. № 18/95 г. е дадено задължително тълкуване на КРБ, че съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията гражданите и юридическите лица могат да обжалват пред съдилищата всички административни актове, включително вътрешнослужебните, на ако тези актове нарушават или застрашават техни права или законни интереси и не са изключени изрично със закон от съдебно обжалване. С Решение № 21/1995 г. КС е пояснил, че в своята практика административните органи издават и административни актове с чисто вътрешен характер. С тях се създават права или задължения само за органи и длъжностни лица, подчинени на адресанта, без да се засягат правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица. Гражданите и юридическите лица не могат да обжалват по съдебен ред такива актове. Тези актове остават извън кръга на съдебно обжалваемите актове не поради вида си, а защото липсва едно от конституционните условия на чл.120, ал.2 от Конституцията - да са нарушени или застрашени права или законни интереси на граждани и/или юридически лица. Съгласно Решение № 14 от 4.11.2014 г. на КС по к. д. № 12/2014 г.: „Наличието на правен интерес, обусловен от непосредствено засягане на правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица, е необходимо и достатъчно основание за възникване на задължение за държавата да осигури адекватна съдебна защита...“. В случая разпореждането на съдебния администратор не подлежи на обжалване по реда на АПК, тъй като по своята правна същност съставлява вътрешнослужебен акт, насочен към съдебните служители от „Съдебно деловодство-гражданско отделение“, подчинени на издателя на акта, на съдебният администратор, без по пряк, непосредствен начин да засяга права и законни интереси на други субекти. Съобразно нормата на чл. 2, ал.2, т.3 от АПК, този вид актове са изключени от приложението на АПК и относно съдебен контрол спрямо тях. Съдът намира, че с процесното разпореждане не се засягат непосредствено права, свободи и законни интереси на оспорвания. Респективно производството подлежи на прекратяване на основание чл. 159, ал.1, т.1 и т.4 от АПК. Съответно, без разглеждане следва да бъде оставено формулираното искане Съдът да „констатира“ настъпило спиране, поради извършеното обжалване или да спре изпълнението на разпореждането в оспорената част.

Така мотивиран и на основание чл. 159 т.1, т.4 и чл.160 от АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на адв. Н. Л. от САК, [населено място], [улица],ет.1, ап.2, срещу Разпореждане № 8/24.04.2024г., издадено от съдебния администратор на Софийския районен съд на основание чл. 6,ал.1, вр.чл. чл. 5, ал.1, ал.1 т.1 от Правилника за администрацията на съдилищата, в оспорената му част.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането Съдът да констатира, че е настъпило спиране или да спре изпълнението на Разпореждане № 8/24.04.2024г., издадено от

съдебния администратор на СРС, в оспорената част.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№5325 по описа за 2024г. на
Административен съд София-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния
административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: